

Sygn. akt II Cz 385/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

Sędziowie: SO Piotr Starosta

SO Tomasz Adamski

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku wierzyciela J. B.

z udziałem małżonka dłużniczki K. P. – G. P.

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika

na skutek zażalenia wierzyciela

od postanowienia Sądu Rejonowego w Inowrocławiu VII Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Mogilnie z dnia 11.02.2015 roku,

sygn. akt VII Co 869/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 385/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu postanowieniem z dnia 11.02.2015 roku oddalił wniosek wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty także przeciwko małżonkowi dłużniczki.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że zgodnie z art. 787 kpc w brzmieniu obowiązującym od 20.01.2005 roku sąd może nadać klauzulę wykonalności także przeciwko małżonkowi dłużnika, jeżeli wierzyciel wykaże dokumentem prywatnym lub urzędowym, że stwierdzona tytułem egzekucyjnym wierzytelność powstała za zgodą małżonka dłużnika. Wnioskodawca przedłożył dokument prywatny – oświadczenie małżonka dłużniczki z dnia 16.12.2013 roku, w którym wskazał on, że zobowiązuje się do przekazania określonej działki w zamian za zobowiązania małżonki na rzecz J. B.. Sąd Rejonowy uznał, iż oświadczenie to nie stanowi dokumentu o jakim mowa w art. 787 kpc, nie wynika bowiem z jego treści, iż stwierdzona tytułem egzekucyjnym wierzytelność powstała z czynności prawnej dokonanej za zgodą małżonka dłużniczki. Przedłożony dokument w swojej treści zawiera jedynie oświadczenie w przedmiocie rozliczenia zobowiązań dłużniczki i w żaden sposób nie wynika z niego, iż G. P. wyraził zgodę na zaciągnięcie przez małżonkę zobowiązania objętego przedmiotowym nakazem zapłaty.

Sąd Rejonowy podzielił także pogląd wyrażony w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 18.03.2011 roku wydanej w sprawie III CZP 117/10, dotyczącej niedopuszczalności stosowania domniemań faktycznych w sprawach o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika.

W związku z powyższym na podstawie art. 787 kpc a contrario Sąd Rejonowy wniosek oddalił.

Zażalenie na to postanowienie wniósł wierzyciel domagając się zmiany postanowienia i uwzględnienia wniosku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wierzyciela należało uznać za bezzasadne. Sąd Okręgowy w pełni podziela poglądy przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia a dotyczące wymogów formalnych jakie musi spełnić dokument zawierający zgodę współmałżonka dla swej skuteczności.

W niniejszej sprawie nie ma wątpliwości, iż wierzyciel nie dysponuje dokumentem ani urzędowym ani prywatnym, z którego mogłaby wynikać zgoda małżonka dłużniczki na zaciągnięcie zobowiązania stwierdzonego przedmiotowym nakazem zapłaty. Zgoda taka musi być wyraźna i dotyczyć sprecyzowanej pod względem jej przedmiotu i zakresu czynności prawnej. Nie może ona mieć charakteru ogólnego ani też nieprecyzyjnego, wymagającego stosowania domniemań faktycznych opartych na innych okolicznościach nie zawartych w dokumencie. Innymi słowy z dokumentu musi wprost wynikać, iż określona czynność prawna, z której powstało zobowiązanie stwierdzone następnie orzeczeniem sądu, została dokonana za zgodą małżonka dłużnika. Wierzyciel, jak słusznie uznał Sąd Rejonowy tej przesłanki z art. 787 kpc nie spełnił, dlatego jego wniosek podlegał oddaleniu.

Jeszcze raz należy przy tym wskazać na szczególny charakter postępowania klauzulowego, w którym Sąd bada jedynie precyzyjnie określone przepisami warunki formalne i to na podstawie tylko tych środków dowodowych, które zostały wskazane w przepisach szczególnych.

O ile wierzyciel uważa, iż małżonek dłużniczki winien ponosić odpowiedzialność za zobowiązania objęte przedmiotowym nakazem zapłaty może skorzystać ze zwykłej drogi dochodzenia swoich roszczeń tj. procesu, albowiem z całą pewnością nie dysponuje dokumentami umożliwiającymi uzyskanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika w tym szczególnym trybie jakim jest postępowanie klauzulowe.

Skoro wierzyciel nie podważył skutecznie zaskarżonego postanowienia, wniesione przez niego zażalenie należało oddalić na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc i art. 13 § 2 kpc jako bezzasadne.